

3245^B

913

1881 30am

32



ΕΝ ΔΑΚΡΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΩΡΩΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΗ

Εισέτι δὲν ἐκορέσθη εἰς τὴν ἀγρίαν εὐωχίαν τοῦ ὁ θάνατος, μὴ θέλων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἐκ παντὸς χόρου τοῦ τῆς πολυάνθου βλαστήσεως τῆς υπάρξεως νὰ ποιῇ τὴν συγκομιδὴν του, ἢν πρὸ πολλοῦ ἀποκλειστικῶς παραλαμβάνει ἐκ τῆς ἡμετέρας μερίδος ἀναρπάζων τοὺς ἐπιφανιστέτους, τοὺς ἐγκριτοτέρους, καὶ ἀκαμάτους τῆς ἐλευθερίας, καὶ εὐημερίας τοῦ τόπου ἀθλιτάς, μεθ' ὧν συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἄρτι τελευτήσας πατριώτης ἱερεὺς Παῦλος Λογοθέτης μόλις ἀπτόμενος τὸ 57ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Μὴ ἄρα διατελοῦμεν ὑπὸ τὸ βάρος θεομηνίας περιαγόμενοι ἀπὸ τάφου εἰς τάφον τῶν ἐκλεκτῶν ἡμῶν; Ὅπωςδὴποτε αἱ ἰδέαι δὲν συναποθνήσκουσι μετὰ τῶν λειτουργῶν αὐτῶν.

Αἱ πέτραι αὐταὶ ἄς ἐπιχρυσόνουσιν αἱ μαρμαρυγαὶ τῶν ἀστέρων ἐν βαθυτάτῃ νυκτὶ ἐγκλείουσι μὲν παλμοὺς ψυχῆς, θελκτήρια ὄνειρα ἀγάπης, ὀδύνης, καὶ πένθος πλὴν ἀδυνατοῦσιν νὰ θιξῶσι τὰς ἰδέας αἰτίνας δὲν ὑποτάσσονται ἐν τῇ φθορᾷ τυγχάνουσαι νὰ ὦσιν ἀύλου φώσεως. Αἱ ἰδέαι δὲν ἐπισθοχωροῦσιν ὁ δὲ τάφος καὶ τὸ βῆμα συνταυτίζονται πρὸς ἄλληλα ἐνιστάμενοι τὰ ὄρητῆρα αὐτῶν. Εἶνε ἀστέρες χύνοντες τὸ ἀπλετον φῶς των ἐπὶ τῆς πορείας τῶν λαῶν. Μόλις αὐταὶ ἀποσπασθῶσιν ἐκ τῆς ἀπεράντου ἀλύσεως τῆς προόδου ἐξ ἧς παρωθοῦνται ἵνα περαιοκωθῶσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἔθνικῃ ζωῇ, μόλις ἐξέλθωσιν ἐκ τοῦ φωτοβόλου κυματισμοῦ τῆς πνευματικῆς υπάρξεως των ἵνα ἀποδώσιν αἱ δυνάμεις εἰς ἐλευθερίας ἠθικῆς μορφώσεως τῶν λαῶν δὲν σταματῶσιν πλέον οὔτε ἐπὶ τάφον οὔτε ἀπέναντι τῆς βίας, καὶ τοῦ διωγμοῦ.

Ὅσα ὠραῖον ἐὰν ὑποτεθῇ τὸ ἀέτωμα τῆς οἰκοδομῆς, ἢ τὸ ἀνάγλυφον, ἢ τυχαία πτώσις αὐτῶν δὲν συνεπάγει τὸν διακλονισμόν τοῦ οἰκοδομήματος εἰς ὁ ἐνυπάρχει διατετυπωμένη διὰ τῆς ἐπιστήμης ἢ ἀρχιτεκτονικῆς τάξεως, ἢ μονιμότητος, καὶ ἢ στερεότητος αὐτῆς ἐφ' ἧς ἐρείδεται τὸ περικαλλῆς ἔργον. Οὕτω καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ ἐνυπάρχει κανονικὴ τις κατάστασις, ῥυθμοῦ καὶ ἀκατασχέτου κινήσεως τῶν ἰδεῶν μέχρι οὗ κατισχύουσιν κατὰ τῆς βίας, τῆς φρεναπάτης, τοῦ δεσποτισμοῦ, τῆς προγραφῆς καὶ φωτοβουρίας, εἰσένουσαι ἀκολούτως ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ προφυλάττουσαι αὐτὴν παντὸς ἀτυχήματος κατὰ ὑπέρατον νόμον τῆς προόδου.

Κλαίμεν ἤδη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατριώτου ἱερέως, ὡς περιπαθῶς ἐθρηνήσαμεν ἐπὶ ἑτέρων ἄλλων. Τὸ δάκρυ ἐφελκύνει τὸ δάκρυ καθότι ἀναγεννάται ἐκ τῶν καταγιγῶν τῆς ψυχῆς ἐξ ἧς παρὰ τὸ δέον καὶ μοιραίως καταμαστιζόμεθα.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ὁ ἱερεὺς Λογοθέτης νέος εὐπρεπῆς, φέρων τὴν κοσμιότητα ἐπὶ τῶν παρειῶν, θερμὸν δὲ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν χειλέων, περιεβλήθη τὸ ῥάσον τοῦ ἀναγνώστου ἀριστάμενος τῆς κοινωνίας, ἂν ὄχι μονάζων ἀλλ' ἐνδικαιωμένος εἰς τὸ καλλίφρον ἕρος τοῦ σκοποῦ ὡς εἰς ἀγωνιστήριον καρτερίας, ἀφιλοκερδίας, εὐσταθείας χαρακτηρῶς δι' ὧν τεθωρακισμένος κατήλθεν ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ βίου πρὶν ἢ προχειρισθῆ ἱερεὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἧτις ἐστὶν ὁ ἔθνικὸς ἡμῶν παιδαγωγός, ἢ ἀγαθὴ κουργός τῆς ἐλευθερίας ἧτις ἐξῆλθε ἀκαταράπτουσα ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου αὐτῆς χαράσασα ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τῶν ναῶν τῆς διὰ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τῆς ὅτι πρωταγωνιστῆς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ γένους.

Ἐρως τῆς πατρίδος ἐνεφώλευεν ἐν τῇ καρδίᾳ του ἀορίστως πως ὡσεὶ ἡ κοιμωμένη ἡχὴ ἢ διεγείρει ἢ φωνῇ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀτυχῆς ἢ νεότης ὅταν ἐν τῇ πλάνῃ τῶν ὁνείρων τῆς πελαγίζετα ἀφρόνας ὑπὸ ἄστερον οὐρανὸν ἀγνοοῦσα πρὸς νὰ στηριχθῇ καὶ εἰς ποῖον σημείον νὰ μὲνη. Ὁ πατριώτης ἱερεὺς Λογοθέτης ἀναθερμνόμενος ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλοπατρίας καὶ τοῦ καλοῦ ἄτινα εἶχον ἔδραν των τὴν καρδίαν καὶ πτέρωσιν τὸ ἄπειρον, ἐκ τῶν πρώτων ἐγκολπώθη τὸ πρῶτον ἔναυσμα τῆς ἔθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀνίγνωσις τῶν ἐφημερίδων τοῦ φιλελευθέρου τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τοῦ Ῥήγα δι' ὧν διεπλάττετο ἡ δεσινότης τοῦ πολιτικοῦ λόγου ἀμφοτέρων τῶν νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ἐξέδησε τὴν ἀπλαστον ἐπὶ καρδίαν ἧτις ἐτέρπετο καθορῶσα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐκεῖναις τὸ τρίφωνον ἄσμα τῆς μαχομένης Ἑπτανήσου ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως. Τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα ἐξ οὗ ἀνεθερμαίνετο συνέμιξε τὰς θείας μολπὰς του μετὰ τῶν ὁρμῶν τοῦ πατρῶου αἰσθήματος, ὅπερ δίδει ἄπειρον ἀναπτέρωσιν καὶ ἀσφαλῆ κανόνα εἰς ἅπαντα τὰ κινήματα τῆς καρδίας ἡμῶν.

Τεθεὶς ἀνὰ μέσον δύο κοινωνιῶν ἐξ ὧν ἢ μὲν τρωθείσα ὑπὸ τοῦ νέου πνεύματος κατέρρεε ἀντιτάσσουσα κατὰ τῆς ἄρτι ἀναγεννωμένης ἑτέρας τὰς ἐξῆς τῆς δουλείας, τὴν πολιτικὴν κακοήθειαν καὶ τὴν ἐγκαθιστῶν ὡς ἐναγὸς κληροδοτήμα ἀπρηχαιωμένων ἐποχῶν, ὁ ἱερεὺς Λογοθέτης, πολιτικῆς πατρίδος ἢ ἐφέλλομεν ὑπὸ οὐρανὸν δουλείας συνεκόμενος μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ του τὰ σπέρματα τῶν ἀνδρῶν τῆς νέας κοινωνίας, ἀφιλοκερδίας, ζῆλον, ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας, ἔρηνησιν μνησικαχίας, εὐσταθείαν χαρακτηρῶς ἀνομολογῶν διὰ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν ὅτι αἱ ἰδέαι πρὶν ἢ ἐκτραγῶσιν ἐν κοινωνίᾳ τινὶ προπαυκαυζουσι ἀφανῶς τοὺς λειτουργοὺς αὐτῶν ὡς χαράττουσι τὴν κήτην τῶν οἰ ποταμοί.

Διὰ τοιούτων ἀρετῶν κεκοσμημένος ἀνέδειξεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἴτο συζευγμένος ὁ ἀτίθασος στρατηλάτης περὶ ἐνὸς ζητήματος καὶ ὁ πραῦθυμος τῆς ἐκκλησίας ἱερούργος. Τὸ μῦρον ὅπερ ἔχρισε αὐτὸν ἀποδίδει ἐπιστῆλον ἐξ εὐσεβοῦς ψυχῆς ἢν ἐμεγέθυεν, ἐκράτυεν, ἐξοράιεν ἢ πρωτίστη τῶν ἀρετῶν, ὁ ἔρως τῆς πατρίδος.

Ἐν Ζακύνθῳ, 41 Αὐγούστου 1881.

Δ. Κ.

Αρ. Εἰσ. 599
VI 125

